

Ordføreren: Det er ganske vist, at der i Udvalget har været Medlemmer, som vare fattede paa, ifald Fleertallets Forslag saldt igjennem, da afgjort at stemme imod det første Mindretals Forslag, og slutte sig til den foresgaaende Taler, som fastholder Lovforslaget uforandret, idet vi nemlig have holdt os overbeviste om, at saaledes som det er kommet fra Regjeringen og det andet Thing, har det allerede i en væsentlig Grad forbedret en stor Ulempe ved Høkerloven, en Ulempe, som er bleven omtalt her i Thinget, nemlig den, at Anskaffelsen af den Art Varer var indskrænket til Kongeriget. Udvalgets Fleertal har foreslaaet Ordene „og dets Kjøbstæder“ tilføiede, fordi Høkerne ikke alene ere indskrænkede i Anskaffelsen af deres Varer til Kongeriget, men ogsaa i dette til dets Kjøbstæder. Det hedder nemlig i § 2 i Høkerloven af 8de Marts 1856 § 2 saaledes: „Navnlig maae de i Slutningen af § 1 nævnte Artikler ikke indføres fra Steder udenfor Kongeriget af dem, der drive den her omhandlede Høkerhandel, hvorimod disse Artikler skulle kjøbes i Kongerigets Kjøbstæder“. Det er med Hensyn til denne Bestemmelse, at man har været nødt til at affatte Ændringsforslaget saaledes, som det er, idet man ikke alene vilde tage en Bestemmelse mod det Vaand, som indskrænkede Høkerne til at anskaffe deres Varer alene i Kongeriget, men ogsaa mod det Vaand, som tvang dem til at anskaffe visse Artikler udelukkende i Kjøbstæderne. Jeg har kun villet tage Ordet, for at gjøre opmærksom derpaa og, som sagt, gjentage, hvad jeg tidligere har bemærket, i Henhold til den sidste ærede Talers Udtalelser, at der har været flere Medlemmer af Udvalget, som afgjort ere mod enhver Indskrænkning, og som foreskrætte Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Regjeringen. Saaledes som Afstemningspunkterne ville foreligge, komme vi i en vanskelig Stilling; men det er jo Noget, der ligger i Sagens Natur; jeg haaber imidlertid, at det ærede Mindretal, der er imod, at Loven skal faae nogen Udvidelse, vil opgive sin Modstand derimod, og at det, i hvilken Retning det end stemmer, bliver for at udvide Høkerlovens Anskaffelsesret og ikke for at indskrænke den.

M. Sage: Sagen er jo, saavidt jeg kan skønne, ikke af stor Bigtighed, saa at hvis den ærede Minister lagde særdeles Vægt paa, at den gik uforandret igjennem, vilde der i Virkeligheden ikke være Noget veien for at lade den gaae i de Klæder, hvori den er kommen; men naar den ærede Indenrigsminister erindrer, at vi her i Folkethinget vedtog en Lov om Høkerhandel, som kom her tilbage i en temmelig lemlæstet Stikelse og ikke kunde cureres her, fordi Tiden var for kort dertil, saa vil den ærede Minister tillige mindes, at det, vi fandt meget ubehageligt ved Loven, var for det Første den Indskrænkning, at Høkerne ikke maatte udsælge Varer udover 1 Rd., og for det Andet, at Høkerne ikke maatte kjøbe dem udenfor Kjøbstæderne. Da nu Regjeringen har fundet det nødvendigt og rigtigt ikke at udelukke de andre Landsdele fra at handle med Høkerne, eller disse med dem, saa have vi benyttet Leiligheden til at give denne Bestemmelse en fornuftig Udvidelse. Jeg vil bede den ærede Minister erindre, at der kan indtræffe det Tilfælde, hvor en Høker drager til Holsteen for at handle, f. Ex. til Altona; han kjøber der sine Varer, men bliver angivet for at have været indenfor Hamborgs Port, som kun er nogle Allen derfra. Overbevistes Vedkommende om at have været i Hamborg, kan han maaskee blive udsat for Straf, saa at den foreliggende Lovs Bestemmelser unægtelig kunne give Anledning til et Spionsystem, kunne give Anledning til, at Kjøbstæderne væsse paa reisende Høkere, at Kjøbstæderne udsætte Præmier for at opdage dem, der have kjøbt udenfor Grændsen, for at de derefter kunne drages til Ansvar og Straf — dersom der skal være noget Alvor i den hele Foranstaltning, maa det være Følgen; ellers har Bestemmelsen Intet at betyde.

Det andet Punkt, hvortil jeg havde ifinde at stille et Ændringsforslag, var den Bestemmelse, hvorefter det var Høkerne formeent at sælge Varer til større Beløb end 1 Rd. ad Gangen; Ændringsforslaget skulde have gaaet ud paa, at denne Indskrænkning skulde bortfalde; men de andre Herrer i Udvalget troede, at det i praktisk Henseende ikke behøvedes, fordi